ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1459

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53 Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: δδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΕΜΠΤΗ
9
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 7 ὥ. 44 λ. Δύσις ἡλίου 5 ὥ. 12 λ.
ΠΟΛΥΕΥΚΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 14.7, ἐλαχ. 5.3. Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: βόρειον Αἰγαῖον τεταραγμένη, νότιον Αἰγαῖον κυματώδης.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 772.4

ΟΙ "ΣΩΤΗΡΕΣ„

Τὸ τελευταῖον ἄρθρον τοῦ κ. Γ. Καφαντάρη, περὶ τοῦ ὁποίου προχθὲς ἐκ τῆς στήλης ταύτης ἠσχολήθημεν, παρέσχεν εἰς τὴν συνάδελφον «Ἑστίαν» ἀφορμὴν ὅπως προβῇ εἰς ἐνδιαφερούσας ἀποκαλύψεις διὰ τὸ κίνημα Ὀθωναίου, ὅπερ ἐπνίγη ἀναιμάκτως πρωτοῦ ἐκδηλωθῇ, διὰ τῆς παρεμβάσεως τοῦ στρατηγοῦ Πλαστήρα. Παρεμβάσεως τὴν ὁποίαν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν καὶ οἱ ἐπὶ Οἰκουμενικῆς ἐν τῇ κυβερνήσει συνάδελφοί του ἐξεμαίευσαν ἢ ἐνέχθησαν. Ἀλλ' αἱ ἀποκαλύψεις τῆς καλῆς συναδέλφου, ὑπόνουσαι ἀφθόνων φῶς ἐπὶ τῶν μηχανορραφιῶν τοῦ κ. Ὀθωναίου, παρουσιάζουν ὄχι ὀλιγώτερον ὑποπτον τὸν ρόλον τοῦ σήμερον Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος. Οὐδὲ δεχόμεθα τὴν ἐξήγησιν τῆς «Ἑστίας», καθ' ἣν ὁ κ. Βενιζέλος παρεσύρθη ἢ παρεπλανήθη ὑπὸ τοῦ κινήματίου στρατηγοῦ, καὶ ὅτι, πληροφορηθεὶς τὴν ἀλήθειαν, κατεδίκασεν ἐν τῇ συνεδρίσει του τὸν κ. Ὀθωναῖον. Διότι, ἐὰν τοιοῦτό τι συνέβαινεν, ἐὰν ὁ κ. Βενιζέλος δὲν ἦτο ὁ ὄπισθεν τοῦ ἀμαρτωλοῦ στρατηγοῦ κρυπτόμενος, δὲν θὰ ἐλάμβανον χώραν γεγονότα τινὰ πρὸ ὀλίγων μηνῶν, δὲν θ' ἀνεκαλεῖτο εἰς τὴν ἐνέργειαν ὁ κ. Ὀθωναῖος καὶ δὲν θὰ διωρίζετο οὗτος γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ στρατοῦ. Ἡ πρωτοβουλία τοῦ κ. Βενιζέλου τοποθετήσεως τοῦ ἀποστρατευθέντος τὴν κατάλυσιν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἡμῶν πολιτεύματος καὶ τὴν καθίδρυσιν τῶν 'Ισπανικῶν «Χούντας» ἀποδεικνύει ἢ ὅτι ἀκόμη καὶ σήμερον ὁ ἀρχηγὸς τῆς πλειοψηφίας εἶναι αἰχμάλωτος τῶν παραγόντων, ἢ ὅτι εὑρίσκεται εἰς ἀπόλυτον ψυχικὴν ἐπαφὴν πρὸς τὸν κ. Ὀθωναῖον. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει θὰ ἐδικαιοῦτο κανεὶς νὰ ἐρωτήσῃ τὴν «Ἑστίαν», ἂν δὲν ἀντιφάσκῃ πρὸς ἑαυτὴν ὑποστηρίζουσα μέλαν κυβέρνησιν, ἡ ὁποία ἔθεσεν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ τὸν ἀρχηγὸν μιᾶς συνωμοσίας, ἤτις, ἐπιτυγχάνουσα εἰς τὰς προσπαθείας της, θ' ἀνέτρεπε τὴν καθεστηκυῖαν τάξιν καὶ θὰ ἐπανέφερε τὴν χώραν εἰς τὴν πρὸ τοῦ **1926** ἀξιοθρήνητον κατάστασιν. Ἀποροῦμεν ἀκόμη πῶς ἡ συνάδελφος ἐπιμένει εἰς τὴν γνώμην ὅτι δὲν ὑφίστανται κίνδυνοι ἀνωμαλιῶν, ὅταν ὁ στρατὸς, φρουρὸς κατ' ἐπάγγελμα τῆς τάξεως, εὑρίσκεται ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἑνὸς ὑποψήφου κινηματίου.

Καὶ αὐτὰ μὲν ὅσον ἀφορᾷ τὴν «Ἑστίαν». Ἀλλ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν κ. Καφαντάρην θὰ ἠδυνάμεθα μεθ' ὅσα ἀνεκοινώσαμεν οὔτος περὶ τοῦ ἀποτυχόντος κατὰ τὸ **1927** κινήματος νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι δὲν δικαιολογεῖται ἀρνούμενος τὴν πιθανότητα ἀνωμαλιῶν. Τὸ γεγονὸς ἄλλως τε ὅτι τὸ μελετηθὲν κίνημα Ὀθωναίου ἐματαίωσεν ὄχι ἡ Οἰκουμενικὴ κυβέρνησις, ἀλλ' εἷς πρώην ἀρχηγὸς αἱματηρᾶς Ἐπαναστάσεως, τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἀποτυχόντος κινήματος εἶναι ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατεύματος, παρουσιάζει τὴν κατάστασιν ὄχι κατὰ πάντα ὁμαλὴν καὶ ὄχι κατὰ πάντα ὑγιῶς ἔχουσαν. Καὶ ἰδοὺ διατὶ συνεστήσαμεν προχθὲς καὶ εἰς τὸν κ. Καφαντάρην καὶ εἰς τοὺς ἄλλους πολιτικοὺς ἀρχηγούς, τοὺς εὑρισκομένους ἐκτὸς τῆς κυβερνήσεως νὰ ἐργασθοῦν διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς ἀντιρρόπου κοινοβουλευτικῆς δυνάμεως. Νὰ ἐργασθοῦν διὰ μίαν ἐξομάλυνσιν τῆς καταστάσεως. Νὰ ἐργασθοῦν κατὰ τρόπον δημιουργοῦντα τὴν ἐντύπωσιν ὅτι, πίπτοντος τοῦ κ. Βενιζέλου, δὲν θὰ πέσῃ μετ' αὐτοῦ καὶ τὸ κοινοβουλευτικὸν σύστημα. Ὅτι τὴν σημερινὴν κοινοβουλευτικὴν δικτατορίαν δὲν θὰ διαδεχθῇ δικτατορία στρατιωτική, ὅτι ὁ κ. Ὀθωναῖος ἢ ἄλλος τις συνταγματάρχης, ταγματάρχης ἢ λοχαγὸς δὲν θὰ ὑποδυθῇ τὸν ρόλον κανενὸς Πρίμο ντὲ Ριβέρα, —ὅτι, τέλος πάντων, θὰ διατηρήσῃ ὁ Λαὸς τὸ δικαίωμα τοῦ διορίζειν καὶ παύειν τοὺς ἄρχοντάς του.

Ἡ ἐσπερινὴ συνάδελφος παρετήρησε χθὲς μεταξὺ τῶν ἄλλων ὅτι ἐξ ἴσου τοὺς Φιλελευθέρους κύκλους ἀκούονται κάποτε διαμαρτυρίαι δι' ὡρισμένας ἀποφάσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅτι δὲ ἀντιθέτως οἱ ἀντιπολιτευόμενοι σιγοῦν. Ἀλλ' ἡμεῖς θὰ ἐφθάναμεν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι οἱ ἀντιπολιτευόμενοι δὲν σιγοῦν ἁπλῶς —ἀδρανοῦν. Διὰ τῆς ἀδρανείας των δὲ γίνονται συνυπεύθυνοι κυβερνητικῶν πράξεων, αἱ ὁποῖαι ἐζημίωσαν, ζημιώνουν καὶ θὰ ζημιώσουν τὴν Ἑλλάδα. Εἶναι τὸ τελευταῖον ἄρθρον τοῦ κ. Καφαντάρη δεῖγμα ἐπελθούσης τινὸς ἀφυπνίσεως. Δὲν γνωρίζομεν. Ἀλλ' ἂν ἡ ἀδράνεια συνεχισθῇ, ἂν ἡ Ἀντιπολίτευσις δὲν ἐντείνῃ τὸν ἔλεγχον, ἐὰν παραμείνῃ ρᾳθυμοῦσα εἶναι, ἀντιπολίτευσις χαριζομένη εἰς τοὺς κρατοῦντας, αἱ ἀστοχίαι τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως θὰ βαρύνουν, εἰς τὰ βήματα τοῦ πλήθους, ὁλόκληρον τὸν κοινοβουλευτικὸν κόσμον, τὸ κοινοβουλευτικὸν σύστημα θὰ διαβληθῇ εἰς τὴν Κοινὴν Γνώμην καὶ δι' ἀφορμὴν σωτῆρες θὰ τολμήσουν νὰ δεσκελίσουν τὰ κατώφλια τῶν στρατώνων. Ποῖον τότε θὰ καλέσωμεν νὰ μᾶς σώσῃ ἀπὸ τοὺς... Σωτῆρας; Ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἐκάλεσεν ὁ κ. Καφαντάρης καὶ οἱ συνυπουργοί του; Δὲν τολμῶμεν νὰ τὸ σκεφθῶμεν.

ΟΙ ΚΑΥΤΑΣΕΣ ΤΗΣ ΑΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

ΜΙΑ ΝΕΑ ΣΧΟΛΗ
ΟΙ 'ΛΑΟΚΡΑΤΑΙ.

ΠΟΠΟΥΛΙΣΜΟΣ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΝΑΤΟΥΡΑΛΙΣΜΟΣ ΑΝΕΥ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑΣ! ΟΠΟΥ ΤΟ ΕΚΦΡΑΖΟΜΕΝΟΝ ΕΧΕΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑΝ ΣΗΜΑΣΙΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΦΡΑΣΙΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 'Ιανουάριος (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Πρὸ ὀλίγων μηνῶν συνεστήθη ἐνταῦθα μία νέα λογοτεχνικὴ σχολή, τῆς ὁποίας ἱδρυταὶ ἦσαν κυρίως ὁ κριτικὸς τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου» κ. Τεριὲ καὶ ὁ κ. Λεμονιέ. Ἡ νέα σχολὴ ἐπεξήτησε νὰ δώσῃ μιαν νέαν κατεύθυνσιν εἰς τὸ γαλλικὸν μυθιστόρημα, τοῦ ὁποίου παρατηρεῖται ἀπό τινος ἡ παρακμή. Ἔγινε δηλαδὴ μὲ τὴν νέαν σχολὴν μία, τρόπον τινά, λογοτεχνικὴ ἐπανάστασις. Καὶ εἰς τὴν νέαν αὐτὴν ὁμάδα ἐδόθη ὁ τίτλος τοῦ Ποπουλισμοῦ, ἅτινος ἀκριβῶς τιτλοφορεῖται ἕνα πολιτικὸν κόμμα τοῦ Γερμανικοῦ Κοινοβουλίου. Κάτι ἀνάλογον πρὸς τὸ 'Ελληνικὸν «Λαοκρατία».

Οἱ λαοκρατικοὶ λοιπὸν λογοτέχναι ἐζήτουν τὴν ἐπάνοδον εἰς τὸν νατουραλισμὸν ἢ φυσιοκρατίαν, χωρὶς τὴν ἰδεολογίαν τοῦ Ζολᾶ καὶ τὰ σφάλματά του. Αὐτὸ ἀπεκάλουν ἀναγέννησιν τοῦ Γαλλικοῦ μυθιστορήματος. Ἐννοεῖται ὅτι αἱ ἀναγεννήσεις δὲν γίνονται μὲ συνταγὰς καὶ μὲ μανιφέστα. Καὶ ἡ νέα σχολὴ ἀπέτυχε παταγωδῶς ὅπως παταγωδῶς ἐγκαινιάσθη. Ἀπέτυχεν, ἀλλ' ἐξακολουθεῖ μολαταῦτα ὑφισταμένη, διότι δὲν ἠμποροῦ ἔτσι εἰπεῖν νὰ ὑπαχοφήσῃ εἰς τὰ σχέδια ἕνας κριτικὸς καὶ συγγραφεὺς ὅπως ὁ κ. Τερὲ τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου».

Ἐν σχέσει μὲ τὴν κίνησιν αὐτὴν τῶν Ποπουλιστῶν ἐδημοσιεύθησαν πολλὰ σαρκαστικὰ ἄρθρα καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ μεταφέρω ἐδῶ μερικὰ σημεῖα ἑνὸς ἀπὸ τὰ τελευταῖα δημοσιευθέντος εἰς τὰ «Φιλολογικὰ Νέα».

«Τὸ μανιφέστον τοῦ Ποπουλίστ, γράφει ὁ ἀθροφογράφος, καταδικάζει εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὴν ἀνησυχίαν. Φαίνεται πὼς ἡ ἀνησυχία τῶν ψυχῶν ἐφευρέθη κατὰ τὸν πόλεμον! Ὢ, Μπόντελαϊρ, ὦ Πασκάλ, ὦ Ζὰν-Ζὰκ Ρουσσώ! Ἡ ἀνησυχία αὐτὴ τῶν ψυχῶν διήρκεσε δέκα μόνον ἔτη. Πρέπει νὰ διακοπῇ τῷ 1930. Διότι τὸ 1930 θὰ σημειώσῃ μίαν «εκανογικὴν» ἐποχήν.

Ἐξακολουθεῖ κατόπιν ἡ πολεμικὴ κραυγή: «Τὸ ρωμάντσο διὰ τὸ ρωμάντσο ὅπως περίπου τὸ περίφημον δόγμα τὰ Βαλκάνια διὰ τοὺς Βαλκανικούς. Ἐν ὀνόματι αὐτῆς τῆς κραυγῆς ἐξεδικάσαμεν οἱ ποιηταὶ καὶ οἱ ἠθικολόγοι ἀπὸ τὸ μυθιστόρημα. Ὁ ἑπομενισμὸς δέχεται εἰς τοὺς κόλπους του τὸν μεγαλύτερον δυνατὸν ἀριθμὸν τῶν πιστῶν. Ἀλλὰ ἐν διώκει ἀπὸ τὴν «σάγνην» ὅλα τὰ λογοτεχνικὰ εἴδη. Ὁ κ. Λεμονιὲ παραδέχεται, μὲ συγκατάβασιν ὅτι ὁ Μπάλζακ εἶνε πρὸ παντὸς ποιητής. Ἡ ἰδέα ποὺ ἔχει καταλάβει τοὺς «ποπουλιστάς» εἶνε ἡ συνέχισις τοῦ νατουραλισμοῦ τοῦ Ζολᾶ χωρὶς τὰς ἰδεολογίας του. Ἀλλὰ πῶς δέν εἶνε ἀντιλήπτιον ὅτι χωρὶς αὐτὰς τὰς ἰδεολογίας, ὁ Ζολᾶ δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ γράψῃ τοὺς Ρουγκὼν-Μακάρ; Ποιυθενὰ εἰς τὸ μανιφέστον δὲν γίνεται λόγος ὅπως ἀναζητηθῇ ἡ φιλοσοφία τῆς ἐποχῆς εἰς τὸν λαϊκὸν χυμὸν τῆς Γαλλίας, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε στὸν Γαβρὰ τοῦ Βικτωρος Οὐγκὼ. Καὶ τὸ μεγαλύτερον τραῦμα, ποὺ μᾶθημα ὕφους καὶ ἤθους. «Μία λέξις πρέπει νὰ ἀκούεται χωρὶς ἐκείνην τὴν περιφρόνησιν ποὺ ἤθελε ὁ Βερλαίν, μία εἰκὼν λογοτεχνικὴ δὲν πρέπει νὰ ἀναζητᾶται μακρυὰ διὰ τὴν διατύπωσίν της. Τὸ ἐκφραζόμενον ἔχει περισσότερον σημασίαν ἀπὸ τὴν ἔκφρασιν». Δὲν ἤκουσαν λοιπὸν αὐτὲ οἱ ὑβρεταὶ τῆς νέας σχολῆς, τοὺς καρφανωγεὶς καὶ τοὺς σωφὲρ νὰ ὑβρίζωνται. Ἐὰν ἐγνωρίζατε κάτσι δι' αὐτοὺς θὰ ἀπελογίζεται ἡ ἔκφρασις καὶ γνωρίζουν καλὰ ὅτι πρέπει νὰ ἐναρμονίζεται μὲ τὸ ἐκφραζόμενον. Τὸ μανιφέστον καταδικάζει τὴν πολιτείαν τῶν παίδων ποὺ μόνον εἰς τὰ ἀνήθικα σπάνια ὑπάρχει. Καὶ οἱ ὀπαδοὶ τῆς Λαοκρατίας, ὅρκισαν ἤδη νὰ καταδικάζουν τὸν Φρόϊντ, τὸν Προὺστ καὶ τὸν Ζὶντ. Ἐὰν ὁ Μπωντελαὶρ γύριζε εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν οἱ ποπουλισταὶ θὰ τοῦ ἔδειχναν τὸ ἀξιόμαχα των.

«Θέλομεν νὰ δημιουργήσωμεν τὴν ἀλήθειαν καὶ ὄχι τὸ περίεργον».

Ἐν τῷ μεταξὺ δὲν ἐδημιούργησαν τίποτε. Αὐτὴ εἶνε ἡ τύχη ὅλων τῶν νεωτεριστῶν ποὺ ἀρχίζουν τὸν νεωτερισμὸν μὲ μανιφέστον.

VEYRIS

μαντικὴν συγκίνησιν παρὰ τῇ Δημοσίᾳ Γνώμῃ καὶ νὰ κάμῃ ὅλον τὸν κόσμον ν' ἀσχολῆται ἀπὸ τῆς χθὲς μὲ τὸν ἐξοριστον πρίγκηπα. Καὶ ὅλαι αἱ ἐφημερίδες στον πρίγκηπα. Καὶ ὅλαι αἱ ἐφημερίδες ἀφιεροῦν σήμερον στήλας ὁλοκλήρους εἰς τὸ ζήτημα ἰοῦτο — πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἐφαντάζετο ἡ κυβέρνησις.

Ἀκόμη καὶ τὸ ἡμιεπίσημον ὄργανον τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ἐφημερὶς «Ντεπεπάτεσ», παρασυρθεῖσα ἀπὸ τὸ γενικὸν ρεῦμα, ἐδημοσίευσε κύριον ἄρθρον, διὰ τοῦ ὁποίου καθορίζει τελικῶς τὴν θέσιν τῆς Κυβερνήσεως Μανίου ἐναντι τῆς Πράξεως τῆς 4ης Ἰανουαρίου 1926.

«Ἡ Πρᾶξις αὕτη — γράφει — ἐνεπνεύσθη ἀπὸ τὴν θέλησιν τοῦ Βασιλέως καὶ γονέος Φερδινάνδου τοῦ Α', πρώτου ἡγεμόνος πάντων τῶν Ρουμάνων, εἶνε Πρᾶξις πολιτικὴ, ἀποτελέσασα ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως τὸ θεμέλιον τοῦ συνταγματικοῦ ἡμῶν καθεστῶτος δι' αὐτῆς ταύτης τῆς ὑγρηλῆς θελήσεως, τὴν ὁποίαν ἀπεδέχθησαν πάντα τὰ ἀνεξαιρέτως τὰ πολιτικὰ τῆς χώρας κόμματα ἐν πάσῃ συνειδήσει τῆς σημασίας της... Δὲν ὑφίσταται σήμερον εἰς τὴν Ρουμανίαν οὐδεὶς σοβαρὸς πολιτικὸς παράγων, ὁ ὁποῖος νὰ ὑποστηρίζῃ — καὶ νὰ ἐκφέρῃ ἔστω — τὴν ἰδέαν τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς συνταγματικῆς τάξεως, οἵα ἄπαξ καθιερώθη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Κοινοβουλίου.

Καὶ τὸ ἄρθρον τῆς «Ντεπεπάτεα» ἐξηκολούθει :

«Οἱ θρηνούντες παταγώδεις ἐντυπώσεις δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ κάμουν κανένα νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰούλιος Μανίου, ἀφοῦ ὥμοσε πίστιν εἰς τὸ Σύνταγμα, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ σκεφθῇ ἐπὶ στιγμὴν περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ συνταγματικοῦ καθεστῶτος, οἷον ὁριστικῶς διεμορφώθη».

Τὸ ἄρθρον κατέληγε μὲ τὴν βεβαίωσιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἐλάμβανε μέτρα ἐναντίον τῶν θορυβούντων ὑπὲρ τοῦ Καρόλου. Ἀλλ' ἡ παράνομος ἐπέμβασις τῆς Ἀσυνομίας, τὴν ἰδίαν ἐσπέρασ, εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Κουβέντουλ» διέγνωσε παταγωδῶς τὴν κυβερνητικὴν βεβαίωσιν. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐξεμεταλλεύθησαν ἄλλαι ἐφημερίδες :

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

Καλλιτεχνικαὶ συνομιλίαι

Μία ὥρα μὲ τὴν Σεσὶλ Σορὲλ

Περὶ μεγάλης τέχνης, περὶ μικρᾶς καὶ περὶ ἄλλων τινῶν!

Ἡ Σεσὶλ Σορὲλ εἶνε μία ἠθοποιὸς φημισμένη, μία ἠθοποιὸς ποὺ ἔχει ἀπασχολήσει τὴν διεθνῆ κριτικὴν καὶ τὴν διεθνῆ κοινὴν γνώμην, καὶ εἶνε ἐπὶ πλέον μία ὡραιότης καὶ μία ἐμπειρία. Μία συνέντευξις μαζί της δὲν εἶνε ποτὲ ἕνα ζήτημα ἁπλοῦν, ἕνα φυσικὸν περιστατικὸν ἀπολύτως συνδεδεμένον μὲ τὴν δημοσίαν ζωὴν ἑνὸς καλλιτέχνου. Εἶνε μία μικρὴ pièce de salon, ἡ ὁποία ἔχει τὴν σκηνοθεσίαν της. Μία συνέντευξις μὲ τὴν Σορὲλ δὲν ἔχει τίποτε λ. χ. ἀπὸ τὴν intimité τῶν φιλολογικῶν συνεντεύξεων, ἀλλ' εἶνε μία παράστασις μὲ πρόσωπα περισσότερα ἀπὸ τὰ δύο. Ἡ Σεσὶλ Σορὲλ σᾶς δίδει ραντεβοῦ εἰς τὰς δύο καὶ ἔρχεται εἰς τὰς τρεῖς. Ἀλλὰ τί λέγω ἔρχεται, παρελαύνει.

Ὑπάρχουν πρόσωπα ποὺ ἀκολουθοῦν καὶ πρόσωπα ποὺ ἀναμένουν. Ἂν ἔχετε ἐρωτήσεις μικρὸ καρνέ, κοιμηθάτο στυλό, ὅλα αὐτὰ χάνονται, ἐξαφανίζονται, διότι ἡ Σεσὶλ Σορὲλ γνωρίζει ἐκ τῶν προτέρων τί θὰ εἴπῃ καὶ ἀπαλλάσσει τοὺς πάντας τοῦ κόπου τῶν ἐρωτημάτων.

Φυσικὰ εἶνε κουρασμένη. Ἔπαιξε ὥς τὰς δύο εἰς τὸ «Κεντρικὸν» καὶ τὸ πρωῒ, πολὺ ἐνωρίς, τὴν παρέλαβεν ὁ ἀμέρι φίλος της» — πρόκειται περὶ τοῦ κ. Φιλαδελφέως — τῷ ὁποίῳ τὴν συνώδευσε εἰς τὸ Μουσεῖον. Ἡ κ. Σορὲλ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὁμιλήσῃ πλέον περὶ θεάτρου, δὲν ζῇ εἰς τὴν ἐποχήν μας, ἀλλὰ κατέχεται ἀπὸ συγκίνησιν βαθυτάτην, ἀπὸ ἔκστασιν. Κινεῖται μεταξὺ Φειδίου καὶ Πραξιτέλους. Μᾶς παρασύρει ὅλους πρὸς τὰ ἐκεῖ καὶ ἡ συνωμιλήτριά μου μόλις ἐξεπορίσθη δυσὶν χιλιάδων ἐτῶν ἀνησυχίαι ἐνώπιον ἑνὸς ἐρωτήματος ποὺ ἔθεσε δειλὰ-δειλὰ περὶ ὁρίσεως τοῦ συγχρόνου θεάτρου.

— Ἀλλὰ κύριε τὸ θέατρον τὸ κατώτερον, ἡ μικρὰ τέχνη, αὐτὴ δὲν ζῇ, δὲν ὑπάρχει, δὲν τὴν βλέπω, καὶ αὐτὴ μπορεῖ νὰ ὑφίσταται κρίσιν, νὰ περάσῃ εἰς ἀφάνειαν, νὰ γίνεται μέσα εἰς τὸ ἔρεβος τοῦ χρόνου. Ἀλλὰ ἡ ποίησις, ἡ γραφωδία, ὁ Αἰσχύλος καὶ ὁ Ρακίνας καὶ ὁ Μολιέρος ἀκόμη, αὐτοὶ εἶνε τόσον ὑψηλά, εἶνε τόσον ἀνθαστοι, ὥστε ἡ λέξις «κρίσις» δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ τοὺς ἀφορᾷ. Μὲ καταλαβαίνει δέος ὅταν ἀναλογίζωμαι τὴν στιγμὴν ποὺ χωρίζει τὰ δύο αὐτὰ θέατρα. Εἶνε ἡ ἰδία ποὺ χωρίζει ἕνα ἀγάλμα τοῦ Πραξιτέλους ἀπὸ τὸ μπιμπελὸ ποὺ στολίζει αὐτὸ τὸ τραπέζι... Μὰ καταλαβαίνω, καταλαβαίνω, θὰ θέλετε νὰ μοῦ πῆτε ὅτι εἶνε καὶ αὐτὸ χρήσιμον, κομψὸν, χαριτωμένον, ὅτι κρύβει τὴν ψυχὴν ἑνὸς τεχνίτη, ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ ἂς μὴ χανώμεθα εἰς τὰ λόγια σᾶς παρακαλῶ, κυττάξετε τὴν ἀποστασίαν... Λοιπὸν ὁμολογῆστε, δὲν εἶνε τερατεία;

— Ἐχετε δίκαιον....

— Mais il n' y a pas à dire, προσέθεσεν ὁ παρευρισκόμενος πρόεδρος τῶν ἐν Ἑλλάδι κριτικῶν κ. Ψαροῦδας.

— Μὰ σκεφθῆτε κύριοι τί ἔχει νὰ πάρῃ ὁ σύγχρονος θεατὴς ἀπὸ τὸ θέατρον. Ἀλλοίμονον τίποτε. Ποῦ ἐκεῖνα τὰ ἠθικὰ ἐξαγόμενα τοῦ μεγάλου θεάτρου, ποὺ ἐκεῖνη ἡ ψυχικὴ ἀνύψωσις τοῦ θεατοῦ εἰς μίαν τραγῳδίαν; Ἀσφαλῶς ὁ θεατὴς φεύγει διαφορετικὰ ἀπὸ ὅτι εἰσῆλθεν. Τώρα ὄχι μόνον δὲν φεύγει καλύτερος, ἀλλὰ νὰ εἶσθε εὐχαριστημένος ὅτι δὲν φεύγει χειρότερος.

— Νομίζετε ὅτι ὁ κινηματογράφος εἶνε ἐπικίνδυνος ἀντίπαλος;

— Διὰ τὴν μικρὰν τέχνην βεβαίως. Ἀλλὰ ἂν σᾶς ἀναφέρω ἕνα μικρὸ περιστατικὸ ἀπὸ τὴν καλλιτεχνικήν μου ζωήν, ὦ! θὰ ἴδετε πόσο ἡ μεγάλη τέχνη δὲν φοβεῖται καμμίαν κρίσιν... Ἔπαιζα τὴν Σαπφώ. Εἶχα δώσει ὅλην τὴν ψυχήν μου, ὁλόκληρον τὸ εἶνε μου καὶ ὁ θεατὴς ἔβλεπεν ἀσφαλῶς μίαν ζωὴν νὰ πάλλεται, ν' ἀγωνιᾷ, ἔβλεπε τὸ ἀνθρώπινον κτῆνος μὲ τὰ πάθη καὶ τὰ ἔνστικτα, τὶς ἀρετὲς καὶ τὰ μίση, ἔβλεπε μίαν ἀνθρωπίνην ὕπαρξιν τόσον ζωντανὴν ν' ἀπευθύνεται κατ' εὐθείαν στὰ βάθη τῆς ψυχῆς του. Αἱ, κύριοι, ὁ Ντωντέ, ποὺ σᾶς βεβαιῶ εἶνε μία μεγάλη πνευματικὴ μορφή, ἐφώναξε ἐνθουσιασμένος, τρελλὸς ἀπὸ συγκίνησιν: «Ποιὸς κινηματογράφος, ποιὰ εἰκόνα, ποιὸ τοπεῖον μπορεῖ νὰ μοῦ δώσῃ τὴν συγκίνησι ποὺ μοῦ χαρίζει ἡ κ. Σορέλ;...» Δὲν πρόκειται ὅμως περὶ ἐμοῦ. Ἠμπορεῖ κάλιστα νὰ εἶνε μία ἄλλη, νὰ εἶνε χίλιες ἄλλες· ὅταν ἀντιπροσωπεύουν τὴν ζωήν, θὰ ἔχουν πάντα ἀξίαν περισσοτέραν ἀπὸ τὴν εἰκόνα. Εἶνε ὡραῖες οἱ εἰκόνες ποὺ μοῦ ἐχάρισεν ὁ κ. Φιλαδελφεὺς, ἀλλὰ θὰ προτιμοῦσα νὰ εἶχα ἕνα ἀληθινὸν ἄγαλμα, κάτι βγαλμένο μέσα ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Πραξιτέλους.

— Καὶ διὰ τοὺς συγχρόνους συγγραφεῖς ποίαν γνώμην ἔχετε;

— Μοῦ ἀρέσει ὁ Ρεϋνάλ. Τὸ ἔργον του «Ὁ τάφος ὑπὸ τὴν ἀψῖδα τοῦ θριαμβου» εἶνε ἔργον μεγάλο, ὑπέροχο, θεῖον, εἶνε ἡ τέχνη. Οἱ ἄλλοι συγγραφεῖς ἔχουν τάλαντον, ἀλλὰ τὸ ταλαντον μοναχὸ δὲν μᾶς ὀφελεῖ σὲ τίποτε. Ἐκεῖνο ποὺ ζητῶ εἶνε τὸ μεγαλεῖον, τὸ στοιχεῖον ἐκεῖνο ποὺ ἀνυψώνει τὸ ἠθικόν μας, ποὺ ξυπνᾷ εὐγενικὲς σκέψεις, ποὺ μᾶς ζωογονεῖ.... Ἡ ἱστορία, ναὶ - ναί, μὲ δικαιώνει ἀπολύτως. Ὁ Ναπολέων, ἀγαπητοί μου φίλοι, ἐδανείσθη πολλὰ ἀπὸ τὶς τραγῳδίες, ὅταν τὶς ἔπαιζε ὁ Ταλμά. Καὶ ὅταν ὁ Ναπολέων εἶχε τόσα νὰ πάρῃ ἀπὸ αὐτὴν τὴν τέχνην, σκεφθῆτε τί ἔχουν νὰ πάρουν οἱ κοινοὶ ἄνθρωποι.

— Βλέπετε νὰ ἔχη χαθῆ αὐτὴ ἡ τέχνη;

— Ἐδῶ μὲ ἀναγκάζετε νὰ ὁμιλήσω διὰ τὴν Γαλλικὴν Κωμῳδίαν. Δὲν εἶνε ἕνα θέατρον γιὰ μένα, εἶνε τὸ Θέατρον, εἶνε ὁ ναὸς μὲ τοὺς προφήτας καὶ τοὺς ἁγίους του, εἶναι μία κιβωτὸς τῆς Διαθήκης, εἶνε τὸ ἴδρυμα ποὺ διαφυλάσσει τὴν ὡραίαν παράδοσιν, ποὺ δίδει εἰς τοὺς θεατὰς, ποὺ τοὺς ἀνηψώνει καὶ δὲν τοὺς καταβιβάζει εἰς ἐπίπεδον χυδαῖον, ποὺ ἠθικοποιεῖ. Ἐκεῖ δὲν ὑπάρχουν ἀμφίβολα προϊόντα, ἐκεῖ εἶνε ὅλα καθαρά, τόσον ὅσον ὁ ὡραῖος οὐρανὸς τῆς Ἑλλάδος... Ἀλήθεια, ἂν σᾶς εἶπα τόσα γιὰ τὸ θέατρον, τί δὲν θὰ εἶχα νὰ σᾶς πῶ γιὰ τὸν οὐρανόν σας!... Οἱ ἀεροπόροι σηκώνονται ψηλά, πολὺ ψηλά γιὰ νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν σκοτεινιὰ τοῦ Παρισινοῦ οὐρανοῦ, ἐδῶ ὅμως αὐτὴ ἡ διαύγεια εἶνε κάτι ποὺ δὲν ὑπάρχει εἰς κανέναν οὐρανόν... Ναί, ναί, μὴν εἶσθε μετριόφρων, ὁ οὐρανός σας εἶνε τὸ καθρέφτισμα τῆς τόσον καθαρᾶς ἀρχαίας σκέψεως, καὶ ποῦ ἀλλοῦ, παρὰ κάτω ἀπὸ τέτοιον οὐρανὸν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐργασθοῦν οἱ ποιηταὶ καὶ οἱ καλλιτέχναι; Λυποῦμαι διότι δὲν ἠμπορῶ νὰ μένω διαρκῶς ἐδῶ κάτω παρηγορούμαι μόνον εἰς τὴν ἰδέαν, ὅτι θὰ ἔλθω τὴν ἀνοιξιν νὰ παρακολουθήσω τὰς Δελφικὰς ἑορτάς.

— Θὰ ἤθελα νὰ εἶχα κάπως πλέον συγκεκριμένους τὴν γνώμην σας διὰ τοὺς συγχρόνους συγγραφεῖς καὶ διὰ τὰς καταστάσεις τῆς σκηνοθεσίας.

— Μὲ τὰ θέλετε ὅλοι ἔχουν τάλαντον, ὅλοι παρουσιάζουν συνατότητας, ἀλλὰ ὀλίγοι ἔ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μένον νὰ ἔντυπει ἀπελεύθερες πληροφορίες νὰ σέβεσαι τὴν ἐπιγεγραμμένη τῶν κ. κ. Δημ. Καλιτσὴ ἡ Εμ. Περιτινὲ καὶ τὴν ὀργάνωσι τῆς ἐφημερίδος εἶναι ἔγνοια. Ἐκεῖνο πάντε ἀλλὰ ἀπελεύθερες, ὡς καὶ ἔντυπει τεκάτσει ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω ὧν ἀναγνωρίζονται.

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

Η ασωγνὴ σαρδασιὰς

Η κ. Στελλ Σοφλὲ ὡς Σελκὶς εἰς τὸν «Μεσολόγγιον» τοῦ Μολιέρου, ποὺ θὰ δοθῇ σήμερον εἰς τὸ «Κεντρικὸν» 102 χρονῶν ἀπὸ τῶν φόλων τῆς Σελκὶς, ἡ ἑταίρις τῆς «Ἑλληνικῆς Κωμῳδίας», σπιεύουσα νὰ βροντοφωνάξῃ τὴν ἀνωτέρω.

Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ

"ΑΝΝΑ ΚΑΡΕΝΙΝ,,

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ

Ἡ κυρία Στελλ Σοφλὲ ἔχει τὴν ἐξαίρετον διασφάλισιν ὅτι ἐὰν ἡ φήμη αὐτὴ δὲν ἔφθασε πρὸ τινων διπλωματικῶν, ἀφοῦ διέβαινε ἀπὸ τὸ Παρίσι, ὅπου ὑφίστανται σοβαραὶ κριτικαὶ παρεγκλίσεις ἀξιῶν. Μιὰ τέτοια ἰσοτιμία ἐπὶ τῶν μὴ ἐπιτρέπει τὰ κριτήρια τῆ Γαλλίδι ἡθοποιὸ ἀπὸ μιὰ μικρὴ λαμπάδα. Τὴν μὲς ἐμποδίζει ὅμως, ἐξ ἄλλου, νὰ θεωρῆσῃ τὴν παράστασιν τὴν τελείου ἀποτυχημένη καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀπορίαν της ἐπὶ τοῦ μὴ διάσημου ἡθοποιοῦ. Ἐπιτρέπει καὶ τὴν ἀπορίαν τῆς ἐπὶ τοῦ ἀπὸ καθόλου ἐπιλίσιμα βραδινὰ ἐπιτρεπτοῦ τῶν προσδοκιῶν μας.

Ἕνα πλῆθος πειλόφωνα, ποὺ φεφεῖ τὸν τίτλο τοῦ ἐπιχειρησιακοῦ ἴσους μεθυσμένου, ἐπιτρέπει τὴν ἀπόλυτον ἀπουσίαν τῆς ἀναγνώρισης καὶ τῆς ἀπροσπαθείας ἀπὸ ἀφηγηματικὸ κοινὸ ὁ γναλικὸς αὐτὸς θίασος. Δὲν ἔχει τὸν ἐργον τῶν ἐλεύθερων τῶν ἔργων τοῦ προσῳζόντων νὰ παίχθοῦν ἄλλο. Λέγεται πὼς τὴν χρόνην δὲν τὴν ἐπόμενη ἀποφασίσουν νὰ ἐπιτρέψουν ἕνα γενικὸ δραματολόγιο τοῦ θιάσου τῆς περιωρισθεῖσα ἀρκετὰ δράματα, ποὺ τὰ ἔργα τῶν ἀναγνωρίζουν ἐπίσης, ἐπὶ μποροῦ ἀνεκδιήγητα» ἀκουσθοῦν χωρὶς ἀγανάκτησιν. Προκειμένου ὅμως περὶ τῆς ἔλευσης τῶν ἐπὶ τοῦ ἐργου τοῦ ἐπιτρεπτοῦ τὰ ἀκουσθοῦν. Ἕνας διασκεπτικὸς ἀνδρὸς τῶν ἀρετῶν τοῦ φοσιοῦ ἀρίστου γεγονότος ἀπὸ τὸν ἀσκοῦν χαρὰ νὰ μετάδῃ ἕναν διὸ,ὁτατο, ὅκγων ὀργανικὰ πὲ σάρκα, αἷμα, σπείσῃ, σὲ ἀποκοντεπὲ καὶ ἀπὸ τὸν ἀσθενῆ. Ὅσο νὰ ἐν Θερ- κατὲς τῆ γραπτέλιον, ἀπὸ τὸν τὰ μὴν ἀηδιοῦμε μὲ τέτοια πράγματα, ἀδύνατο νὰ μὴν ἀηδιοῦμε μὲ τέτοια πράγματα, ἀδύνατο νὰ μὴν ἀηδιοῦμε μὲ τέτοια πράγματα.

Τὴ χρυσῆν μετρὸν τὴν ἐπιτρέπει ἡ «Ἀκροπόλ» ἀπὸ τὴν ἀπὸ

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΟΙ "ΤΑΤΜΣ,, ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ

Ηλυσίαι περίμενε τὸ ἥρωον τοῦ ἀπελεύθερου τῆς πατρὸς τῆς πρόσφυγος ἡ ἀποκατάστασις, περίμενε τοῦ ἄπονου τὸ λεγόμενον δι' ἐπιτροπῶν ἢ «Προσφύγων, ἔργα ἐξ ἔθνους.

Ὁ ἀπελεύθερος τῶν Γαλλῶν, ἀναμένων τὸ λεγόμενον δι' αὐτὸν ἐπιτύμβιον ἀπὸ τοὺς ἀπαθανατίσαντας τὸν ὀνομάσαντας ἀθάνατον ἀνδρῶν τῆς ἐλευθερίας, ἔστω γάλλους τοὺς ἀπαθανατίσαντας τὸν Γαριβάλδη, ἐπὶ τῇ ἀπόφασι τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἐν Βορδώνοις, ἔστω τοὺς ἀπαθανατίσαντας τὸν Γαμβέττα, ἐπὶ τῇ ἀπόφασι τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἐν Τουρ, ἔστω τοὺς ἀπαθανατίσαντας τὸν Γκαμπετὰ ἐπὶ τῇ ἀπόφασι τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἐν Μπορντώ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΕΠΙ ΤΙΝΩΝ ΒΑΣΕΩΝ ΓΙΝΕΤΑΙ Ο ΤΕΛΙΚΟΣ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΩΝ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΩΝ

ΣΗΜΕΡΟΝ Η ΤΕΛΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

ΧΑΓΗ, 8. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Κατόπιν τῶν σημερινῶν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ συζητήσεων καὶ τῶν ἰδιαιτέρων μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν ἀντιπροσωπειῶν συνεννοήσεων, ἀναμένεται ὅτι κατὰ τὴν αὐριανὴν (σημερινὴν) συνεδρίασιν τῆς ἐπιτροπῆς θὰ ληφθῇ ὁριστικὴ ἀπόφασις διακανονισμοῦ τῶν βουλγαρικῶν ἐπανορθώσεων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ποσὸν ἐγνωσθη ὅτι οἱ Βούλγαροι ἀντιπρόσωποι προειδοποιήθησαν ἤδη ἡμιεπισήμως ὅτι οἱ Σύμμαχοι θὰ προτείνουν πράγματι τὴν ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας καταβολὴν 11 μόνον ἑκατομμυρίων ἐτησίως, καθ' ὅτι αἱ Μεγάλαι τέως Σύμμαχοι Δυνάμεις παραιτοῦνται τοῦ 1 1)2 ἑκατομμυρίου διὰ τὰς δαπάνας τῆς κατοχῆς των.

Ἐπίσης φαίνεται ὅτι συνεφωνήθη ὅτι ἡ Βουλγαρία παραιτεῖται ὁριστικῶς πάσης ἐν τῷ μέλλοντι ἀνακινήσεως τοῦ ζητήματος τῆς ἱκανότητός της πρὸς πληρωμὴν καὶ ὅτι δὲν θὰ ἐπικαλεσθῇ τοῦ λοιποῦ θελτίωσιν τῶν ὅρων τῆς συνθήκης τοῦ Νεϊγύ.

ΧΑΓΗ, 8. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Ὁ παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος παρατηρητὴς τῆς δημοσιονομικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Κ. Τ. Ε. κ. Φίνλεσον παρακολουθεῖ ἐλαχ τὰς συζητήσεις τὰς σχετικὰς μὲ τὴν ἱδρυσιν τῆς Διεθνοῦς Τραπέζης, εὑρισκόμενος εἰς διαρκῆ ἐπαφὴν μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου.

ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΚΑ ΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΔΕΙΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

Ἐπανῆλθε χθὲς ἐκ Θεσσαλονίκης, ὁ ἡγέτης τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης.

Εἰς συνομιλίαν του ὁ κ. Τσαλδάρης παρετήρησεν ὅτι, κατὰ τὰς ἐντυπώσεις ἃς συνήγαγεν ἐκ τῆς ἐν τῇ Μακεδονικῇ πρωτευούσῃ ἐπικοινωνίας του μετὰ διαφόρων πολιτευομένων καὶ ἀντιπροσώπων ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων, δεινὴ οἰκονομικὴ κρίσις μαστίζει τόσον τὴν Θεσσαλονίκην ὅσον καὶ τὴν ὑπαιθρον χώραν. Εἶνε δὲ ἐκδηλα τὰ συμπτώματα τῆς κρίσεως ταύτης εἰς ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα καὶ εἰς ὅλας τὰς τάξεις.

Εἰδικώτερον, ὅσον ἀφορᾷ τὴν τάξιν τῶν καπνοπαραγωγῶν, ἡ κατάστασις αὐτῆς ἐμφανίζεται χειροτέρα, καὶ διὰ τοὺς γενικοὺς λόγους, οἵτινες ἰσχύουν ὡς πρὸς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, ἀλλὰ καὶ διότι αἱ κατὰ καιροὺς παχυλαὶ ἐπαγγελίαι τῆς Κυβερνήσεως φαίνεται ὅτι παρέσυραν τοὺς καπνοπαραγωγοὺς εἰς ἐλπίδας ἡ ἐκ τῶν πραγμάτων διάψευσις τῶν ὁποίων ἀποβαίνει ἤδη ἐτι μᾶλλον ὀδυνηρὰ δι' αὐτούς. Καὶ ἀπόδειξις εἶνε ὅτι τὰ τόσον διατυμπανισθέντα πλασματικὰ δάνεια οὐδεμίαν εἰς τὴν πραγματικότητα παρέσχον ἀνακούφισιν εἰς τὴν καπνοπαραγωγήν, δεδομένου ὅτι μὲ τὴν προμήθειαν, τὴν ἀσφάλειαν τῶν καπνῶν καὶ τὰ λοιπὰ ἔξοδα, ὁ τόκος αὐτῶν ἀνέρχεται συνήθως εἰς 18 ο)ο καὶ κάποτε περισσότερον. Γενικώτερον δὲ καλὸς τόκος θεωρεῖται τὸ 25 ο)ο, τοῦθ' ὅπερ βεβαίως δὲν δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς παραγωγῆς, εἴτε περὶ καπνοῦ πρόκειται, εἴτε περὶ τῶν ἄλλων προϊόντων τῆς γῆς.

Δι' ὅλους τοὺς ἀναφερομένους λόγους εἶνε δικαιολογημένοι — φρονεῖ ὁ κ. Τσαλδάρης — οἱ ἐκφραζόμενοι ἐν Μακεδονίᾳ φόβοι διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἐφ' ὅσον αἱ βάσεις αὐτῆς δὲν εἶνε ἐκεῖναι πρὸς τὰς ὁποίας μετὰ τεποιθήσεως θὰ ἠδύνατο ν' ἀποβλέψῃ ἡ ἐθνικὴ παραγωγή, ὑπὸ ἄλλας συνθήκας. Ἡ δὲ κυβερνητικὴ ἐν προκειμένῳ τακτικὴ ὅσον καὶ αἱ ἐκδηλωθεῖσαι παλινωδίαι τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς λειτουργίας τῆς Ἀγροτικῆς δὲν πρόκειται, ἀσφαλῶς, νὰ συντελέσουν, εἰς τὴν διασκέδασιν τῶν φόβων τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ τῆς βορείας Ἑλλάδος περὶ τοῦ ἔργου τῆς Τραπέζης ταύτης.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΝ ΧΑΓΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΠΟΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΑ ΕΦΑΡΜΟΣΗ

ΧΑΓΗ, 8. (Τηλεγραφικῶς). — Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀφοῦ συνωμίλησεν ἐπαναειλημμένως μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀνεχώρησε χθὲς, μεταβαίνων εἰς τὰς Ἀθήνας.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ὁ κ. Σιδέρης προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις πρὸς τοὺς ἐνταῦθα ἀντιπροσώπους τοῦ ἀθηναϊκοῦ τύπου:

«Πρῶτον καὶ ἐπιτακτικώτατον καθῆκον μου θεωρῶ τὴν παγίωσιν τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας καὶ αὐτὴν θ' ἀποτελέσῃ τὸ κύριον μέλημά μου καὶ τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον τῆς ἐν τῷ ὑπουργείῳ προσπαθείας μου. Πρὸς τοῦτο δὲ, θὰ καταβάλω ἀμεσον καὶ σύντονον μέριμναν διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν κενῶν τῆς Χωροφυλακῆς εἰς ὁλότητας, διὰ τῆς βελτιώσεως τῶν ὅρων τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν καὶ διὰ τῆς λήψεως ἑτέρων ἐξασφαλιζόντων τὸν καλὸν αὐτῶν στρατωνισμόν. Ἐπὶ πλέον, αἱ ὑπηρεσίαι των, θὰ ἀναγωρίζωνται εἰς ἕνα ἕκαστον ἔνεν χρονοτριβῆς καὶ, ὑπὸ ὡρισμένας τινὰς προϋποθέσεις, θὰ βελτιωθῇ τὸ μισθολόγιόν των, οὕτως ὥστε νὰ εὐχερανθῇ ἡ προσέλευσις νέων χωροφυλάκων.

«Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀποκέντρωσιν, φρονῶ, ὅτι δέον νὰ στραφῇ ἡ προσοχή μας εἰς τὸν νόμον, τὸν θεμελιοῦντα τὴν τοσηκὴν διοίκησιν, χωρὶς, ὅμως, νὰ ἀναστατωθῇ ἡ μεταβίβασις ὡρισμένων ἀρμοδιοτήτων τοῦ Κέντρου εἰς τὰς Γενικὰς Διοικήσεις. Ἐπιβάλλεται, ἐν τούτοις, ἀπαραιτήτως ἀνάλογος ἐνίσχυσις τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Γενικῶν Διοικήσεων καὶ ἁπλούστευσις τῆς προδικασίας τῶν Γνωμοδοτικῶν Συμβουλίων καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίων ὀργανισμῶν. Δὲν ἀρκεῖ νὰ μεταβιβάσωμεν μόνον τὰς ἀρμοδιότητας τοῦ Κέντρου διὰ νὰ τὰς ἀνακαλῶμεν κατόπιν, δημιουργοῦντες τοιουτοτρόπως πλήρη διοικητικὴν ἀναρχίαν.

«Ἡ ἀποκέντρωσις ἐπιβάλλεται· πρέπει, ὅμως, νὰ πραγματοποιηθῇ βαθμιαίως, εἰς τρόπον ὥστε πᾶν ὅ,τι θὰ μεταβιβασθῇ ἀπὸ τοῦ Κέντρου εἰς τὴν περιφέρειαν, νὰ παραμείνῃ ὁριστικῶς καὶ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν καλυτέραν καὶ ταχυτέραν θεραπείαν τοπικῶν ἀναγκῶν.

«Δὲν σκοπεύω, ὡς ἐκ τούτου, νὰ ἐπεκτείνω ἀμέσως τὴν ἀποσυγκέντρωσιν εἰς ὅλους τοὺς νομούς. Δὲν δύναμαι νὰ ἐμπιστευθῶ περισσότερα δικαιώματα εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῶν ἐπαρχιῶν, ἂν δὲν πεισθῶ πρότερον, ὅτι οἱ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν δύνανται νὰ τὰ ἐξασκήσουν ἐπωφελῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς.

«Ὡς πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Ἀσφάλειαν, ἐλπίζω ὅτι θὰ εἰσέλθῃ αὕτη εἰς τὸν δρόμον τῆς ὁριστικῆς βελτιώσεως διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐσχάτως ψηφισθέντος νόμου. Θὰ εἶμαι δὲ εὐτυχὴς, ἐὰν δυνηθῶ νὰ συνδυάσω τὴν εἰσαγωγὴν τῆς αὐτοδιοικήσεως μὲ τὴν ἀνάδειξιν εἰς τὰ ὄργανα τῆς αὐτοδιοικήσεως τῆς μερίμνης διὰ τὴν ἀγροτικὴν ἀσφάλειαν. Μία καλὴ ἀγροφυλακή, ἀποτελεῖ πολυτιμοτάτην ἐπικουρίαν εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου τῆς καθόλου δημασίας ἀσφαλείας».

Οἱ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, παρείχον χθὲς τὴν βεβαίωσιν ὅτι αἱ ἀνωτέρω δηλώσεις τοῦ κ. Σίδερη δὲν ἀπεδόθησαν ἴσως πιστῶς. Σχετικῶς ἐτονίζετο, ὅτι ἡ ἀποκέντρωσις, περιλαμβανομένη εἰς τὸ Σύνταγμα, πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ὄχι τεμαχιστικῶς, διότι τεμαχιστικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμοῦ δὲν νοεῖται. Διὰ τὴν αὐτοδιοίκησιν ὑπάρχει καὶ νόμος ὁ ὁποῖος παρέχει τὴν εὐχέρειαν νὰ ἐφαρμοσθῇ τμηματικῶς.

Ὁ κ. Σίδερης θὰ εὑρίσκεται ἐνταῦθα τὴν Κυριακὴν, θὰ ὁρκισθῇ δὲ τὴν Δευτέραν.

ΟΤΖΑΤΖΑΣ ΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΚΟΝΔΥΛΗΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 8. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Γρεβενῶν ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Μπάντικο τῆς Κρανιᾶς βεβαιοῦν ὅτι ὁ λήσταρχος Τζατζᾶς ἔδωκεν εἰς ἕνα χωρικὸν ἐκ Κευτσοβλιανης ἐπιστολὴν μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ μεταβῇ εἰς Ἀθήνας καὶ νὰ ἐγχειρίσῃ ταύτην εἰς τὸν κ. Κονδύλην ἅμα τῇ ἐπανόδῳ του ἐξ Εὐρώπης.

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν τέν ὁ Τζατζᾶς ἐκφράζει τὴν χαρὰν του διότι ἔμαθε ὅτι πρόκειται ν' ἀναλάβῃ τὴν Κυβέρνησιν καὶ ζητεῖ παρ' αὐτοῦ, εὐθὺς ὡς ἀναλάβῃ τὴν ἐξουσίαν νὰ τεῦ χορηγηθῇ ἀμνηστεία καὶ ἐγγυᾶται μὲ τὸ κεφάλι του ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς δὲν θὰ ὑπάρξουν λησταὶ εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὴν Μακεδονίαν. Περαιτέρω ὁ Τζατζᾶς τονίζει ὅτι ἀναλαμβάνει ὅταν ἀμνηστευθῇ νὰ ἐξοντώσῃ ἐλεγς τοὺς ὑπάρχοντας λῃστὰς καὶ νὰ ἐκκαθαρίσῃ ἐλέκληρον τὴν ὑπαιθρον χώραν ἀπὸ αὐτούς. Οὕτω, καταλήγει ἐν τῇ ἐπιστολῇ του, θ' ἀπαλλαγῇ τὸ Κράτος ἀπὸ τὰς ἐπικηρύξεις καὶ θὰ κερδίσῃ σημαντικώτατα ποσά.

Τὴν ἐπιστολὴν τεῦ Τζατζᾶ συνυπεγραψαν καὶ ὁ λῃστὴς Τσαμπούρας.

ΑΝΑΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ἡ ἐπιτροπὴ διωκσιας ἀσφαλείας Τρικκάλων ἐπῆρεσεν ὡς ἑξῆς τὴν ἐπικήρυξιν τῶν κάτωθι λῃστῶν:

1) Δημητρίου Τζατζᾶ διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν κατάδεσιν τοῦ κρυσφυγέτου του δρχ. 600.000. Διὰ τὴν σύλληψιν ἢ ἐξόντωσίν του δραχμὰς 1.000.000.

2) Νικολάου Πανταζῆ διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν ὑπόδειξιν τοῦ κρυσφυγέτου τοῦ δρ. 250.000. Διὰ τὴν σύλληψίν ἢ ἐξόντωσίν του δραχμὰς 500.000.

3) Χρήστου Ζαμπούρα διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν ὑπόδειξιν τοῦ κρυσφυγέτου του δρ. 250.000. Διὰ τὴν σύλληψιν ἢ ἐξόντωσίν του δραχμὰς 500.000.

ΕΜΑΤΑΙΩΘΗ Η ΜΕΤΑΒΑΣΙΣ ΕΙΣ ΓΕΝΕΥΗΝ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ μετάβασις τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου εἰς Γενεύην ὅπως παραστῇ εἰς τὴν ἀρχομένην τὴν Δευτέραν Σύνοδον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε. ἐματαιώθη.

Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ὁ ἴδιος ἀνεκοίνωσε χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου, κατόπιν τῶν ἐκ Χάγης τηλεγραφημάτων ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς Διασκέψεως τῶν ἐπανορθώσεων τερματίζονται τὴν προσεχῆ Δευτέραν, ἐτηλεγράφησε χθὲς τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὅτι θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ μὴ ἀπομακρυνθῇ ἐξ Ἀθηνῶν, ἐφ' ὅσον θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ μεταβῇ εἰς Γενεύην ὁ πρεσβευτὴς κ. Ν. Πολίτης, ὅπου καὶ νὰ εὑρίσκεται τὴν Δευτέραν. Προσέθεσεν ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ὅτι οἱ ἀναχωροῦντες αὔριον ἐντεῦθεν ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κ.κ. Μελᾶς καὶ Παπαδάκης ὡς καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ τῆς Ἑληνοβουλγαρικῆς μεταναστεύσεως κ. Ἐξηντάρης θὰ παράσχουν εἰς τὸν κ. Πολίτην ὅλας τὰς πληροφορίας τὰς σχετικὰς μὲ τὸ ἐπίμαχον ζήτημα τῶν περιουσιῶν τῶν διαλυθεισῶν ἑλληνικῶν κοινοτήτων ἐν Βουλγαρίᾳ, ἐπὶ τῶν ὁποίων πρόκειται, ὡς γνωστὸν, νὰ προέλθῃ εἰς ἀπόφασις τὸ Συμβούλιον τῆς Κ.Τ.Ε.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, μὴ πραγματοποιουμένης τῆς εἰς Γενεύης μεταβάσεώς του, ὅπως ἀνέφερε καὶ εἰς τὸ πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον τηλεγράφημά του ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, δὲν θὰ διεκόπτετο ἡ ἄμεσος ἐπαφὴ του μετὰ τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ πρεσβευτοῦ κ. Πολυχρονιάδου.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀναμένει σήμερον τηλεγράφημα τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν πεποίθησίν του θὰ εἶνε καταφατικὸν, ἐκτὸς ἐὰν ἀπρόοπτον κώλυμα καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν ἔγκαιρον εἰς Γενεύην παρουσίαν τοῦ κ. Πολίτου.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΕΤΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΕΝ ΧΑΓΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΩΝ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΩΝ

ΔΕΝ ΘΑ ΜΕΙΩΘΗ ΤΟ ΕΠΙΔΙΚΑΣΘΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΟΣΟΝ

ΣΗΜΕΡΟΝ Η ΤΕΛΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ,,

ΧΑΓΗ, 8. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Τελικαὶ ἀποφάσεις ἐπὶ τοῦ διακανονισμοῦ τῶν ἀνατολικῶν ἐπανορθώσεων ἀναμένονται νὰ ληφθοῦν αὔριον τὸ πρωΐ. Τὴν πρωΐαν θὰ συνέλθῃ ἡ ὑποεπιτροπὴ μετεχόντων καὶ τῶν Βουλγάρων ἀντιπροσώπων.

Ἀναμένεται ὅτι ἡ ἐτησία δόσις τῆς Βουλγαρίας θὰ καθορισθῇ τελικῶς εἰς 11 ἑκατομμύρια χρυσᾶ φράγκα.

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΣ

Ἐγνώσθησαν σήμερον αἱ κάτωθι λεπτομέρειαι τῆς προχθεσινῆς ἐν τῇ ἐπιτροπῇ τῶν ἀνατολικῶν ἐπανορθώσεων συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν βουλγαρικῶν ἐπανορθώσεων.

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς κ. Λευσσὲρ ἐπέδωκεν εἰς τοὺς Βουλγάρους ἀντιπροσώπους τὰς προτάσεις τῆς ἐπιτροπῆς, δι' ὧν ἐζητοῦντο παρὰ τῆς Βουλγαρίας 12 1)2 ἑκατομμύρια φράγκα, ἐπὶ τῶν ὁποίων τὰ μικρὰ κράτη ἐπιμένουν διαλλάκτως.

Ὁ κ. Λευσσὲρ, ἐπιδίδων τὰς προτάσεις ταύτας εἰς τοὺς Βουλγάρους, προσέθεσεν ἐμφαντικῶς:

— Προσέξατε καλῶς διότι τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν ὁριστικὴν πλέον διευθέτησιν τῶν Ἐπανορθώσεων. Τὸ ζήτημα τῆς ἱκανότητός σας πρὸς πληρωμὴν δὲν θὰ ἐγερθῇ ἐκ νέου παρ' ὑμῶν, ὅπως ἐκάμετε μέχρι τοῦδε. Συμφώνως πρὸς τὴν συνθήκην τοῦ Νεϊγύ, σᾶς ἐρωτῶμεν ἐὰν δέχεσθε ἄνευ ὅρων τὸ χρέος σας· μετὰ ταῦτα θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ συνεχίσωμεν τὴν συζήτησιν.

Οἱ Βούλγαροι ἀντιπρόσωποι ἐδέχθησαν ἄνευ ὅρων, ἀλλὰ μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν, ὅπως ἡ ὑφισταμένη ἤδη ειδικὴ ἐπιτροπὴ ἐξετάζῃ ἑκάστοτε, ὑπό τινας ὅρους, ἐὰν οἱ Βούλγαροι θὰ ἔχουν τὴν δυνατότητα τῆς μεταφορᾶς τῶν ἀξίων, ἤτοι ἐὰν θὰ δύνανται νὰ ἐπιτύχουν χρεωστάσιον, χωρὶς ν' ἀμφισβητῆται ἡ πρὸς πληρωμὴν ἱκανότης αὐτῶν.

Οἱ Βούλγαροι ἀντιπρόσωποι, κληθέντες κατόπιν νὰ ἀντιπροτείνουν καὶ αὐτοὶ ἐν συγκεκριμένον ποσὸν, ἐπρότειναν νὰ καταβάλλουν ἐτησίως 10 ἑκατομμύρια χρυσᾶ φράγκα.

Ἐπὶ τῆς διαφορᾶς αὐτῆς θὰ ληφθῇ αὔριον τελικὴ ἀπόφασις.

ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἐλήφθη χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τηλεγράφημα τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐκ Χάγης, τονίζοντος ὅτι ἡ διευθέτησις τοῦ ζητήματος τῶν βουλγαρικῶν ἐπανορθώσεων ἔχει ἐπιτευχθῇ οὐσιαστικῶς καὶ ὅτι δὲν πρόκειται νὰ πῆς τῶν «ἀνατολικῶν» ἐπανορθώσεων, ὅτι θὰ λαμβάνῃ ἐξ αὐτῶν ἡ Ἑλλάς.

Ἡ γενησομένη μείωσις τοῦ ποσοῦ τῶν ἐτησίων δόσεων τῶν βουλγαρικῶν ἐπανορθώσεων ἀπὸ 12 1)2 ἑκατομμύρια χρυσᾶ φράγκα εἰς 11, θὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὴν μειωσιν τοῦ μεριδίου τῶν ἄλλων δικαιούχων κρατῶν, πάντως δὲ οὐχὶ τῆς Ἑλλάδος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς οὐγγρικὰς ἐπανορθώσεις, ὁ κ. Βενιζέλος ἀναφέρει εἰς τὸ τηλεγράφημά του ὅτι μολονότι ὁ διακανονισμὸς των προσκρούει εἰς τὴν γνωστὴν ἀσφαλῶς, ὅτι αἱ διεξαγόμεναι συνεννοήσεις ἐν καταλήξουν εἰς τὴν ἐπίτευξιν γασιῶν τῆς Διασκέψεως ἐπιτρέπεται ἀπόλυτος αἰσιοδοξία διὰ τὰ τελικὰ αὐτῆς ἀποτελέσματα.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μεταβὰς χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ἔλαβε γνῶσιν τῶν ἐκ Χάγης τηλεγραφημάτων.

ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΠΡΟΣ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ ΤΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΗΝ Μ. ΑΝΤΑΝΤ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕΤΑ ΤΩΝ κ.κ. ΜΠΟΥΡΩΦ ΚΑΙ ΜΟΛΩΦ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ,,

ΧΑΓΗ, 8. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Ὁ κ. Βενιζέλος κατὰ τὴν χθεσινὴν μακρὰν συνομιλίαν του μετὰ τοῦ κ. Τιτουλέσκο συνωμίλησε μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς οὐγγροῤῥουμανικῆς διαφορᾶς.

Ὁ κ. Τιτουλέσκο τοῦ ἐξέθηκε τὰς ἐπ' αὐτῆς Ρουμανικὰς ἀπόψεις καὶ ἡ συνομιλία περιεστράφη κατόπιν ἐπὶ τοῦ συσχετισμοῦ τοῦ οὐγγροῤῥουμανικοῦ ζητήματος μὲ τὸ τῶν Ἀνατολικῶν Ἐπανορθώσεων.

Ὁ κ. Βενιζέλος συνηντήθη τὴν πρωΐαν μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Οὐγγαρίας κ. Μπέτλεν καὶ ἤκουσε παρ' αὐτοῦ καὶ τὰς οὐγγρικὰς ἀπόψεις ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐξευρέσεως τρόπου διευθετήσεως τῆς διαφορᾶς, διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς ὁριστικῆς λύσεως καὶ τῶν ἀνατολικῶν ἐπανορθώσεων.

Τὴν μεσημβρίαν ὁ κ. Βενιζέλος πρεσευμάτισε μετὰ τῶν Βουλγάρων ὑπουργῶν κ.κ. Μπούρωφ καὶ Μολλώφ, εἰ ὁποῖοι ἐζήτησαν νὰ συνομιλήσουν μετ' αὐτοῦ.

Αἱ συνομιλίαι αὐταὶ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὡς καὶ αἱ χθεσιναὶ μετὰ τῶν κ.κ. Μπένες καὶ Μαρίγκοβιτς, ἀφορεῦν εἰς τὸ σύνολον τῶν Ἀνατολικῶν Ἐπανορθώσεων, μετὰ στενωτάτου συσχετισμοῦ πρὸς τὰς ἑλληνικὰς διεκδικήσεις.

Η ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΟΥΓΓΑΡΙΑΝ

Οἱ Ἰταλοὶ ἐμπειρογνώμονες συνέταξαν συμβιβαστικὸν σχέδιον δυνάμει τοῦ ὁποίου ἡ Οὐγγαρία θὰ πληρώσῃ ἀπὸ τοῦ 1943 μέχρι τοῦ 1966 περὶ τὰ 350 ἕως 400 ἑκατομμύρια χρυσᾶς κορώνας. Ὅσαι ὑποθέσεις «ὀπτάν» εἶνε ἀκόμη ἐκκρεμεῖς θὰ μείνουν ἀνεκδίκαστοι ἐπὶ μίαν τριετίαν ἢ πενταετίαν. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ οἱ «ὀπτάν» θὰ ἐπιδιώξουν νὰ συμβιβασθοῦν μετὰ τῆς Ρουμανίας.

Οἱ Οὐγγροι ἑτοιμάζουν ἀντισχέδιον. Ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν δύο σχεδίων θὰ γίνῃ τὴν Παρασκευήν.

Η ΡΟΥΜΑΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀπομένει ἄλυτον εἰσέτι τὸ ζήτημα τῶν ἐν Δοβρουτσᾷ Βουλγαρικῶν κτημάτων. Οἱ Βούλγαροι ἐζήτησαν τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος διὰ τῆς γραφῆς πρωτοκόλλου διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐπεφερτίζετο ἡ Διεθνὴς Τράπεζα μὲ τὴν εἰσπραξιν τῶν Ἀνατολικῶν Ἐπανορθώσεων, λυομένου συγχρόνως παντὸς ἐκκρεμοῦς ἀνατολικοῦ προβλήματος. Κατόπιν ὅμως τῆς ἀρνήσεως τῶν Συμμάχων, ἐπρότειναν νὰ καταλύσουν ἀμέσως 85 ἑκατομμύρια λέϊ διὰ νίας κατασχεθείσαι Βουλγαρικαὶ κτηματικαὶ περιουσίαι, χωρὶς νὰ γίνῃ μνεία τούτου εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Τὸ ζήτημα παρεπέμφθη πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὴν σχετικὴν ὑποεπιτροπήν.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΩΝ

ΧΑΓΗ, 8 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Τὸ ζήτημα τῶν γερμανικῶν ἐπανορθώσεων συναντᾷ εἰς τὴν οἰκείαν ἐπιτροπὴν μίαν μόνον δυσχέρειαν λόγῳ τῆς ἀρνήσεως τῶν Γερμανῶν ὅπως παράσχουν τὰς αἰτηθείσας ἐγγυήσεις διὰ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου Γιούγκ.

Ἐλπίζεται ὅτι μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς αὔριον ἡ δυσχέρεια αὕτη θὰ ὑπερνικηθῇ, θὰ ἀπομείνῃ δὲ πρὸς συζήτησιν τὸ ζήτημα τῆς Διεθνοῦς Τραπέζης, διὰ τὸ ὁποῖον ἀφικνεῖται ἐνταῦθα τὸ Σάββατον ὁ διοικητὴς τῆς Γερμανικῆς Τράπεζης φὸν Σάχτ.

Οἱ κ.κ. Ταρντιέ, Μπριὰν καὶ Σνόουντεν συνωμίλησαν μετὰ τῶν Γερμανῶν ἀντιπροσώπων κανονίσαντες σήμερον τὴν πρωΐαν πέντε σημεῖα ἐκ τῶν 14. Ἰον) ἀναγραφὴν εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον τῆς φράσεως» θεωροῦσαι τὴν ὑποχρέωσιν ρητὴν καὶ τὸν διακανονισμὸν πλήρη καὶ ὁριστικόν». 2ον) Τὴν ὑποχρέωσιν τῆς Γερμανίας διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἰσοτιμίας τοῦ μάρκου πρὸς τὸν χρυσόν. 3ον) Τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ ὅρου τοῦ σχετικοῦ πρὸς τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ σχεδίουΓιούγκ διότι ἐθεωρήθη περιττός. 4ον) Τὸν ἐναρμονισμὸν τῆς γερμανοαμερικανικῆς συμφωνίας πρὸς τὸ σχέδιον Γιούγκ καὶ 5ον) τὸν διακανονισμὸν τοῦ ζητήματος τῶν σιδηροδρομικῶν ἑταιρειῶν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς πρὸς αὐτὰς παραχωρήσεως.

Ἐξ ἄλλου ἡ γαλλικὴ ἀντιπροσωπεία ἀπεδέχθη τὴν γερμανικὴν πρότασιν ὅπως ἐπιφορτ